

Vesteristen Viesti

Sinnikkyys * Toimeliaisuus * Elämänhalu

N:o 16

Toimitusneuvosto:
Marketta Valkjärvi (pj.) Mikko Vesterinen
Justiina Westerinen

Vesteristen sukuseura ry:n jäsenjulkaisu
www.vesterinen.net

Kustantaja: Vesteristen sukuseura ry
Myllypönttie 7 C 11
00920 Helsinki

Painatuspäivä
3.12.2007

Sukujuhla Halikossa 9. - 10.6.07

Sukuseuralaisia Halikon kirkon edessä.

Saimme sukuneuvostolta. Matkamestari Sepon kanssa, tehtäväksemme järjestää sukujuhlan Halikkoon. Valmistelut alkoivat paikkojen varauksilla, ruokalistojen läpikäymisillä, mainosten keräämisellä, ohjelman suorittajien hankinnoilla ja jonkin verran jopa kerjäämisellä, koko ajan muistaen käytettävissä olevat varat ja vielä piti muistaa tilata hyvät ilmat.

Määräaikaan asiat olivat kutakuinkin kunnossa ja odottelimme hyvillä mielin ensimmäisiä vieraita lämpimässä auringonpaisteessa, Halikon kirkonportilla. Vieraidesme viihdyttämiseksi ohitsemme ajoi useita kauniisti valjastettuja hevosvaljakoita, jotka olivat kisaamassa valjakkoajojen Suomenmestaruuksista. Tapahtumasarja oli mukava, sitä emme olleet järjestäneet. Paikalle kerääntyivät reilut kolmekymmentä nykyistä, entistä tai muutoin sukuun liittynyttä Vesteristä - Vesterisen mielistä. Pikkuisen sekaannusta aiheuttivat samaan aikaan kirkkoon kokoontuvat häävieraat, joista osa oli liittymässä seuraamme ja päinvastoin.

Tervehdykset vaihdettuamme paikalle saapunut kunnan kulttuurisihteerin Jouko Kivirinta, joka oli lupautunut oppaaksemme, otti johdon käsiinsä ja johdatteli joukkomme läpi Halikon tuhatvuotisen historian museo- ja kirkkokierroksemme aikana. Halikon museo sijaitsee entisessä viljavarastossa, jossa tutustuimme entisajan elämään ja laajaan esinevalikoimaan. En malta olla käyttämättä hyväkseni kotiseutuetua ja kehua - museo on hyvin hoidettu ja mielenkiintoinen, lisäksi kulttuurisihteerin kerronta Halikon rikkaasta menneisyydestä oli elävää ja innostavaa. Museon jälkeen tutustuimme kirkkoon ja hautausmaahan, josta on osoitettu oma osansa aatelisten hautausmaa-alueeksi. Aikoinaan aateliset haudattiin kirkon uumeniin. Parituntisen "jalkalenkin" jälkeen ajelimme bussilla noin parin kilometrin päähän Wiurilan Kartanoon, jonka menneisyydestä meille kertoi kartanon nykyinen omistaja Anne-Marie Aminoff kuvien ja tarinoin. Kierroksen päätteeksi tutustuimme vielä kartanon vaunumuseoon.

Oli pyörähtänyt reilut kolme historiantuntia.

Iltaa kokoonnuimme viettämään n. kuudenkymmenen hengen voimin Rikalanmäelle Ränt-Mestari Krouviin, Halikossa kun oltiin historiasta ei eroon päästy. Kyseisellä alueella sijaitsi 1100-luvulla kukoistava kauppapaikka Rikala. Itse krouvi sijaitsee entisessä Wiurilan Kartanon pajassa, tunnelmallinen paikka avotuliineen, pitkin pöytineen ja hämyineen.

Yhteistilaisuuden aloitimme lyhyillä esittelyillä ja maukaalla ruualla. Illan ohjelmasta vastasimme. Juuso Vesterinen tuttuun tapaan hanurimusiikilla. Juusolta on ilmestynyt levykin, viime keväänä: Valoa ikkunassa. Sukuun on Juuson innoittamana tullut uusi soittaja, Juuson pikkuserkku Elina Vesterinen 9v, joka yhdessä ja erikseen Juuson kanssa soitteli iloksemme. Matkamestari Sepon lastenlapset lauloivat suurella tunteella, mukaansa tempaavasti ystävyystä, joka on kuin lapanen.

Juteltiin, naurettiin, laulettiin ja taas juteltiin, myytiin arpoja, jotka tekevätkin hyvin kauppansa. Mauri Vesterinen ja Pekka Valkjärvi, edellinen sukuneuvoston jäsen ja jälkimmäinen puheenjohtajamme Marketan aviopuoliso, esiintyivät kuinkas muuten, laulaen ja soittaen. Illan hämärtyessä päätelimme iltaa.

Sunnuntaiamuna sukuseuralaiset kokoontuivat Halikon kirkkoon Jumalanpalvelukseen. Olin saanut kunnian lukea Päivän tekstin ja kerätä kolehtia.

joka herätti jonkin verran hilpeyttäkin: rahastonhoitaja mikä rahastonhoitaja - aina kerää.

Jumalanpalveluksen jälkeen siirryimme juhlapaikalle Wiurilan Kartanon juhlasaliin, jonka sukuneuvosto oli edellisenä syksynä käynyt hyväksymässä juhlapaikkaksi. Paikka oli juhlava kuniine kynttelikköineen ja seinillä olevine, komeine muotokuvineen henkilöistä, jotka ovat vaikuttaneet kartanon elämään. Juhla aloitettiin muhkealla juhlaalounaalla. Ruokailun jälkeen puheenjohtaja Marketta Valkjärvi toivotti vieraat tervetulleiksi ja syytti kynttilän edesmenneille sukuseuralaisille. Terhi Vesterinen säesti perinteeseen kuuluvan Laurin iltavirren.

Kunnan tervehdyksen juhlijalle toi kunnanjohtaja Simo Paassilta, joka jää historiaan kunnan viimeisenä kunnanjohtajana, alueella 1.1.09 toteutettavan kuntarakenteen muutoksen johdosta. Historiaa tämäkin. Timo Vesterinen laulu ja Terhi Vesterinen säestys esiintyivät ennen Marko Tikkaa, joka oli lupautunut pitämään juhlapuheen Viljo Vesterisestä. Vesterisen syntymästään on kulunut 100v ja Marko Tikka on kirjoittanut soittajamestarista kirjan. Mielenkiintoisen esityksen jälkeen Juuso soitti aiheeseen sopivasti Säkikjärven polkan. Olimme saaneet vieraaksemme myös Vilin pojanpojan ja tämän äidin, jotka kukittivat niin puhujan kuin soittajankin. Juusolle ojennettiin ensimmäinen sukuneuvoston sukurahastosta myöntämä stipendi. hänen

menestyksestään musiikin parissa ja "uhrautuvasta" esiintymisestä sukuseuran järjestämissä lukuisissa tilaisuuksissa.

Juhlan jälkeen pidettiin virallinen sukkokous, jossa valittiin uudet sukuneuvoston jäsenet, hyväksyttiin tilit ja toimintakertomukset. Kiitokset ja hyvän jatkon toivotukset neuvoston toiminnasta pois jättäytyneille toimijoille. Erityiskiitos Seppo Vesteriselle, matkamestarillemme, aktiivisesta toiminnasta, sukumme yhteen keräämisestä.

Suuri tapahtuma viikonlopun aikana oli uuden sukukirjan julkistaminen. Sukuneuvoston pitkäaikainen sihteeri Justiina Westerinen on vuosien ajan, pitkäjänteisesti ahkeroinut - uusintu tekstejä, tarkistanut ja koonnut tietoja, kirjoittanut. Nyt työ, takana laskematon määrä tunteja, oli valmis. Tyylikäs, selkeästi luettava sukukirja on nähnyt päivänvalon. Kirja sai ansaitsemansa, innostuneen vastaanoton. Näin joulun alla, tätä kirjoitellessa, tuli mieleeni joulupukki ja mitähän sitä lahjaksi hankkisi?

Omasta mielestäni juhlat onnistuivat mukavasti, vaikka onkin vähän vaikeaa arvioida järjestelyjä, joissa on itse ollut sohlaamassa mukana. Säiden tilaus ainakin oli onnistunut.

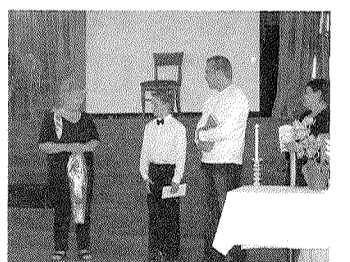
Tilaisuudessa muistimme sukumme tieltävästi vanhinta elossa olevaa henkilöä, Toivo Vesteristä, joka samaan aikaan Kuopiossa vietti 103-vuotissyntymäpäiviään. Lähetimme hänelle onnittelukortin, jonka juhliin osallistuneet allekirjoittivat.

Lämpimät kiitokset kaikille mukana olleille, teitte jälleen tilaisuudesta juhlan. Erityisen mukavaa oli myös se, että mukana oli nuoria ihmisiä, ainakin näin kuusikymppisen näkökulmasta katseltuna. Toivottavasti tapaamme jälleen kolmen vuoden kuluttua uusilla juhlilla ja sitä ennen jo seuramme 40-vuotistilaisuudessa, missä ikinä ja minkä kaltaisen se sitten onkaan. Sukuneuvosto ottaa mielellään ehdotuksia vastaan.

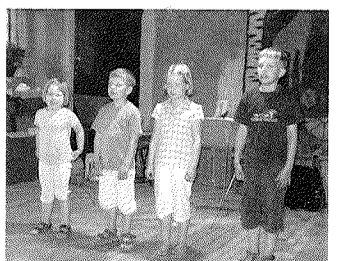
Riitta Nieminen

FT Marko Tikka piti juhlapuheen Vili Vesterisen elämästä.

Vili Vesterisen pojanpoika äiteineen kukittaa Juuso Vesterisen Säkikjärven polkan jälkeen.

Vesterisen serkkuset laulavat ystävyystä.

Puheen- johtajan palsta

Marketta Valkjärvi.

Vihdoinkin kauan ja hartaasti odotettu sukukirja on valmistunut. Kirjan julkistaminen tapahtui Halikon sukujuhlien aikana ja saavutti heti suuren suosion. Mikään ihme se ei olekaan. Sukukirjassa on edellisiin verrattaessa huomattavasti täydellisemmät tiedot W/Vesterisistä. Se on myös arvokas ulkonäöltään ja siten minkä tahansa kirjahyllyn komistus. Tosin tuskin kellekään se joutaa vain kirjahyllyä komistamaan, niin paljon mielenkiintoista tietoa se sisältää. Kirjan tekijä Justiina Westerinen on lisännyt kirjaan myös muita kirjallisuudesta löytämiään tietoja ja kuvia, joiden pohjalta saa varsin hyvän kuvan suvun vaiheista aikojen saatossa.

Sukuun liittyvät tarinat, olivat ne sitten peräisin kirjallisista lähteistä tai muistitietona kerrottuja, ovat mielestäni sukuharrastuksen parasta antia. Tarinoiden myötä henkilöt ovat muutakin kuin

vain nimiä sukupolvien ketjussa. Kuvainnollisesti he saavat lihaa luittensa ympärille. Sukuharrastus myös siirtyy helpoimmin sukupolvelta toiselle tarinoiden kautta. Kerromalla lapsille omasta lapsuudestamme, omis-
verrattaessa huomattavasti täydellisemmät tiedot W/Vesterisistä. Se on myös arvokas ulkonäöltään ja siten minkä tahansa kirjahyllyn komistus. Tosin tuskin kellekään se joutaa vain kirjahyllyä komistamaan, niin paljon mielenkiintoista tietoa se sisältää. Kirjan tekijä Justiina Westerinen on lisännyt kirjaan myös muita kirjallisuudesta löytämiään tietoja ja kuvia, joiden pohjalta saa varsin hyvän kuvan suvun vaiheista aikojen saatossa.

Muistitietona kulkevat tarinat säilyvät vain, jos ne kirjataan ylös tai kerrotaan eteenpäin. Samoin vanhoissa valokuviissa olevien henkilöiden nimet unohtuvat, jos niitä ei merkitä muistiin silloin, kun joku vielä kuvan henkilöt tunnista. En ole koskaan nähnyt isäni vanhempia, eikä isälläni ole heidän nuoruuden aikaisia valokuviaan. Niinpä ei olekaan mikään ihme, että en tunnistanut heitä tätini näyttämästä valokuvasta.

Vaikka tarkemmin tutkiessani löysin yhdennäköisyyttä heistä ja sisaruksistani, en ilman luotettavaa tunnistusta olisi voinut heidän kuvaansa sukututkimukseeni liittää. Ehkäpä nyt tulevan joulun aikana meillä jokaisella, jolla valokuva-arkistot ovat retuperällä, niin kuin ovat allekirjoittaneella, on aikaa järjestää ne kuntoon. Samalla voisimme kirjoittaa muistiin kuvien henkilöihin liittyviä muistojamme. Meidän jälkeemme voi joku sukulainen olla niistä tiedoista kiitollinen.

Suomessa toimii 800 – 900 sukuseuraa ja sukukirjojakin julkaistaan vuosittain 100 – 150. Luvut kertovat sukuharrastuksen suosioista. Parasta suosion lisääntymisessä on se, että sukututkimuksen piiriin on tullut myös nuorempia asian harrastajia. Toivottavasti joka suvusta löytyy tällainen nuori tutkija, joka jaksaa kuunnella meidän vanhempien juttuja ja kirjata ne muistiin. Muutamien vuosikymmenien kuluttua osa suvun vanhimmistista on jo historiaa. Silloin heidän tarinansa viimeistään muuttuvat myös sukututkimuksen kannalta kiinnostaviksi.

Sukuharrastuksen suosion lisääntyminen jottuu osaltaan tietotekniikasta, joka mahdollistaa

tietokantapohjaisen sukututkimusaineiston käyttämisen. Osa sukututkimuksistakin julkaistaan vain internetin kautta luettavina verkkokirjoina. Mielestäni sukututkimusjulkaisu on kuitenkin parhaimmillaan oikeana kirjan, sellaisena kuin on meidän uusi sukukirjamme. Kirja on jotakin hyvin konkreettista. Sitä pidellessäni voin todeta, he ovat kaikki siellä, samojen kansien välissä, koko isäni isän suku.

Menneenä kesänä Halikossa pidetyn sukujuhlan ja – kokouksen, samoin kuin muun oheistoiminnan järjestelyistä paikan päällä vastasivat Seppo Vesterinen ja Riitta Nieminen. Heille samoin kuin muillekin juhlien järjestelyissä mukana olleille lausun suuret kiitokset onnistuneesta sukutapah-
tumasta. Juhlaviikonloppu oli ikimuistoinen.

Sukukokouksen myötä sukuneuvostossa tapahtui henkilövaihdoksia. Samalla kun kiitän sukuneuvostosta poisjääneitä Seppoa, Soileaa, Mauria ja Jormaa sukuseuramme hyväksi tekemästämme työstä, toivotan uudet sukuneuvoston jäsenet tervetulleiksi mukaan sukuneuvoston toimintaan.

Kaikille lehden lukijoille toivotan Hyvää Joulun aikaa ja Onnekasta Uutta Vuotta.

JÄSENTUOTTEET 2007

Seuran logolla varustetut tuotteet

Pöytäviiri	25,00 €
Ulkoviiri	
– lyhyempi	50,50 €
– pidempi	85,00 €
Hopeinen rintamerkki	14,00 €
Hopeinen pinssi	8,50 €

CD-levyt

Vili Vesterisen parhaat	12,00 €
-------------------------	---------

Vaatteet

Vesteristen lippis	10,00 €
Vesteristen T-paita	10,00 €

Sukujulkaisut

UUSI SUKUKIRJA:

Justiina Westerinen: W/Vesterisiä 1500-2003. Helsinki 2007. 30,00 €

Justiina Westerinen: Konstan Kronikka – 450 vuotta Westerisiä. Helsinki 2001. 20,00 €

VAIN MUUTAMIA KAPPALEITA JÄLJELLÄ!

Heikki Vesterinen: Nimihistoriallinen tutkielma. 3,00 €

Eero Vesterinen: Polvesta polveen 3,00 €

Arvo Vesterinen & Heikki Vesterinen & Eero Vesterinen: Sylvesteristä Vesteriseen 3,00 €

Hans Molander & Jaakko Vesterinen & Justiina Westerinen: Vesteristen Sukuseuran 25-vuotishistoriikki 3,00 €

Tiedustelut ja tilaukset

Jorma K. Vesterinen, Taimenpolku 12, 54915 Saimaanharju
puh. 040-550 8411,
e-mail: jormavesterinen@luukku.com

Kaikki tiedot löytyvät myös netistä osoitteesta: www.vesterinen.net

TILAA UUSI SUKUKIRJA ITSELLE TAI LAHJAKSI

Sukuseuran uusi sukukirja ”W/Vesterisiä 1500-2003” ilmestyi viime kesäkuussa.

Tässä kirjassa on omia kohtinaan tiedot noin 7200 W/Vesterisistä eli noin 1000 henkilöä enemmän kuin edellisessä sukukirjassa. Kirjassa on mainittu henkilöiden kuolinsyyt ja myös alaikäisinä kuolleet lapset.

Kirjassa on esitetty Karjalan sukuhaara ja Savon sukuhaara omia kokonaisuuksinaan vuoteen 1944 saakka ja siitä eteenpäin kaikki yhdessä. Kirjaan on otettu mukaan myös pieniä kirjallisuudesta löytyneitä tietoja ja kuvia elävöittämään varhaisempaa historiaa. Kirjan lopussa on myös valokuvaliite.

Kirjassa on mm. aiemmin puuttuneita Etelä-Savon sukuhaaran sekä Inkerin tietoja. Edellisten sukukirjojen virheitä ja puutteita on tässä kirjassa korjattu.

Kirjaa voi tilata Jorma K. Vesteriseltä hintaan 30 € ja postikulut (yhteystiedot tämän lehden takasivulla).

HALUTESSASI LIITTYÄ VESTERISTEN SUKUSEURAAAN

OTA YHTEYS
SUKUNEUVOSTON JÄSENEEN

TAI
ILMOITTAUDU OSOITTEESSA
www.vesterinen.net/jaseneksi

JÄSENMAKSU 12 €

TILIT:

Sukurahaston tili:
SOP 541050-215576

Sukuseuran tili:
SOP 541050-414997

Amerikan sukuhaaran etsintä

Sain kipinän sukututkimukseen 80-luvulla, kun silloin ilmestyneestä Vesterisen sukukirjasta puuttui esivanhempieni tietoja. Isoisäni isä Israel oli syntynyt Suomussalmella 1851, josta hän oli muuttanut naapurikunta Kuusamoon, Soivioon, asuttaen näin kotitilaani ensin kirkon torpparina, sitten talollisena. Suvun perimätietona oli, että isoisan isoisa Ville olisi ollut kotoisin Iisalmesta, joten siitä oli helppo aloittaa. Yhden sukututkimusta harrastaneen ystäväni opastuksella menin Helsingin Valtionarkistoon 1980-luvun loppupuolella ja jo pienen etsimisen jälkeen löysin puuttuvat palaset ja liityntä Savon haaran Vesterisiin selvisi. Koska Valtionarkistossa oli noin vuotta 1850 vanhemmat kirkonkirjat, niin uudempiin piti käydä tutustumassa Suomussalmen kirkkoheranvirastossa. Osin paikallisen virkailijan avulla sain selville paljon lisää sukukirjasta puuttuvia tietoja. Jo silloin sain myös selville, että useat Suomussalmella syntyneet sukulaiseni olivat muuttaneet 1800-luvun loppupuolella tai heti 1900-luvun alussa Yhdysvaltoihin. Pieniä sirpaleita oli tiedossa sanomalehdissä olleiden kuolinilmoitusten ja muutaman valokuvan muodossa. Ne haarat jäivät kuitenkin yli kymmeneksi vuodeksi odottamaan lisäselvitystä.

Joskus 2000-luvun alkupuolella Helsingin Sanomissa oli artikkeli suomalaisista Yhdysvalloissa, siinä kerrottiin myös siellä ilmestyvästä Finnish American Reporter – lehdestä. Pian selailinkin lehden www-sivuja ja laitoin sinne ilmoituksen, jossa etsin sukuni jälkeläisiä. Lehden toimittaja Jim Kurtti otti yhteyttä ja annettuani osoitetiedot, he julkaisivat ilmoitukseni myös painetussa lehdessä. Eikä minun tarvinnut odotella kauaa, kun sain sekä sähköpostia, että kirjeen, jossa selvisi huomattavasti lisää Minnesotan osavaltion Soudanin kaupungissa asuneiden Antti Vesterisen ja hänen siskonsa Anna Maria Vesterisen vaiheista, lapsista, perheistä ja elämästä. Koska Antin lapset olivat naispuolisia, Westerisen sukunimi ei enää jatkunut tässä haarassa. Anna Maria meni naimisiin Suomussalmella syntyneen Juho Heikkisen kanssa. Molempien haaran kaukaisten sukulaisien kanssa vaihdetaan vuosittain kirjeitä.

19	g.	Westerinen, Andrew	Head	0	F	M	W	39	M	1921	A
20		Shida	wife			F	W	38	M	1921	A
21		Milma	daughter			F	W	8	S		
22		Leena	daughter			F	W	6	S		
23		Helen	daughter			F	W	3 1/2	S		

Andrew Westerisen (Antti Vesterisen) väestönlaskentatiedot vuodelta 1920.

Samaan aikaan www.genealogia.org -sivuilla oli vinkkejä, miten Amerikkaan muuttaneiden tietoja voi etsiä 10 vuoden välein tehdyistä väestönlaskennoista. Toinen hyvä johtolanka oli jo aiemmin mainitsemani kuolinilmoitukset ja valokuvat, joista sai selville osavaltiot ja kaupungit, joissa sukulaiset olivat eläneet. Ancestry on yksi yritys, joka tarjoaa joskus muutaman päivän ilmaisia hakuja ja koska löysin varsin nopeasti ensimmäiset tulokset, maksoin 3 kuukauden maksun saadakseni Ancestry:n sivujen kaikki osat käyttööni. Löysin sieltä Michiganin osavaltion Houghtonin alueen Calumetin kaupungissa asuneiden Emil ja Maria Lovisa Westerin perheen tiedot. Perheen pojista (John William, Emil, Fredrick, Oscar ja Charles) kukaan ei kuitenkaan saanut jälkikasvua, joten sukunimi Wester sammui.

40		Math	son	27	21	May	1890	10	S
41		Emil	son	27	20	Oct	1906	53	M
42		Maria	daughter	27	9	Nov	1894	45	M
43		John	son	27	20	May	1876	24	B
44		Ethel	daughter	27	20	June	1878	21	S
45		Corline	daughter	27	5	May	1880	20	S
46		Oscar	son	27	20	Oct	1877	17	S
47		Emil	son	27	20	Nov	1877	12	S
48		Ethel	daughter	27	20	June	1878	9	S
49		Fredrick	son	27	20	July	1878	7	S
50		Charles	son	27	20	Nov	1878	5	S

Emil Westerin (Vesterisen) väestönlaskentatiedot vuodelta 1900

Perheen tyttäristä Ethel meni naimisiin suutarin pojan Ernest Grathwohlin kanssa ja tämän perheen väestönlaskentatiedot sain myös selville. Tässä Grathwohlin perheessä lapset (LaVerne, Gordon, Myra, Joyce, Elton ja Fay) ovat syntyneet 1910-1920-luvulla. Koska tyttäret naimisiin mennessään vaihtavat sukunimensä, keskityin etsinnöissä nuorimmaiseen poikaan v. 1924 syntyneeseen Eltoniin, muutenkin oli todennäköisempää, että hänet voisi löytää vielä elossa.

Sitten otin avuksi internetissä julkaistut USA:n (ATT-puhelinyhtiön) puhelinluettelot, josta löysin yhden (ja ainokaisen) Elton Grathwohlin asumasta Floridassa. Kirjoitin rohkeasti kirjeen ja jonkin ajan kuluttua selvisi, että kyseessä tosiaankin oli sama henkilö. Hänen vanhempi siskonsa Joyce kirjoitti minulle ja niin selvisi taas yksi uusi haara jälkeläisineen.

Ernest, Ethel, LaVerne, Gordon, Myra, Joyce, Elton ja Fay Grathwohl

Samalla kävi ilmi, että Joycen sisaren LaVerneen tytär Mona oli tulossa miehensä John Livingstonin kanssa alkukesästä Skandinavian risteilyllä Helsinkiin, joten järjestimme ihan oikean tapaamisenkin. Lyhyen päivävisiitin aikana ehdimme kuitenkin lait-

taa tätini luona suomalaista ruokaa ja keskustella Amerikan haaran sukulaisista. Itse olin myöhemmin kesällä menossa Kanadaan, Torontoon ja kävi ilmi, että Joycen kesämökki on Kanadan puolella Erijärven rannalla. Niinpä kutsun saatuaani tein parin päivän vierailun Joyce ja Len Gardnerin mökille. Paikalle tuli myös Joycen sisar Fay Kline sekä Joycen tytär Lynn Phipps.

Istumassa vasemmalta Fay Kline, Joyce and Len Gardner, seisomassa Lynn Phipps ja Mikko Vesterinen.

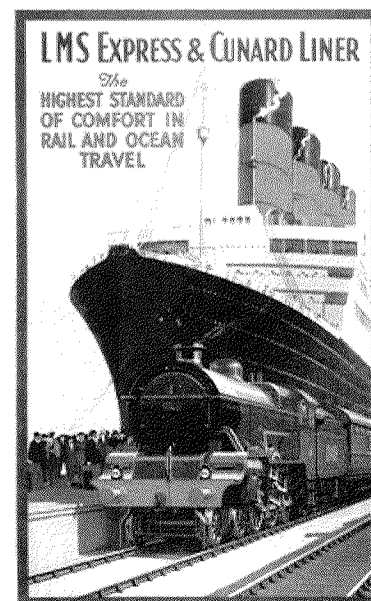
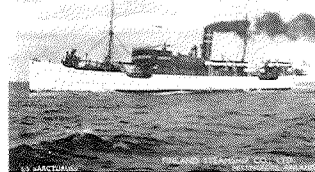
Siitä lähtien Amerikan sukulaisten kanssa on tullut vaihdettua sähköpostia ja kirjeitä. Kannustankin kaikkia tutkimaan omasta sukuhaarastaan muualle muuttaneiden jälkeläisiä, sillä löytämisen tunne on mahtavaa!

Seuraavat lähteet olivat hyödyksi itselleni: www.genealogia.org ->siirtolaisuus www.ancestry.com -> väestönlaskennat, kuolleet, lehtileikkeet ym <http://www.finnishamericanreporter.com/> Amerikassa ilmestyvä suomensukuisten perustaman lehden www-sivusto

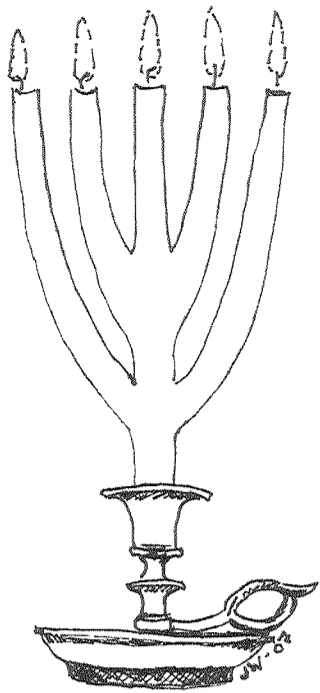
Mikko Vesterinen

Menikö sinun sukulaisesi Amerikkaan tai Kanadaan?

Sukuneuvostossa on suunniteltu uutta painotuotetta, jossa kerrotaisiin tarkemmin niistä lukuisista Vesterisistä, jotka aikoinaan muuttivat Atlantin yli, joko käymään tai lopullisesti siirtolaisiksi. Tätä kirjasta varten tarvitsemme apuasi. Löytyykö sinulta tai sukulaisien vinttikomeroista Amerikasta lähetettyjä kirjeitä, kortteja, valokuvia tai todistuksia näistä hen-

JOULUNVIETTOA LAUKAASSA VUONNA 1840

Antal Reguly syntyi Unkarissa 13.7.1819. Hän aloitti oikeustieteen opinnot, mutta lähti jo 20-vuotiaana kiertämään Eurooppaa. Reguly oli kiinnostunut kielitieteistä ja tutustui matkallaan mm. suomalaisiin A.I. Arwidssoniin ja Clas Collaniin. Suomeen Reguly saapui marraskuussa 1839. Aluksi hän seurusteli Helsingin seurapiireissä ja opetteli ruotsia ja suomea. Piirilääkäri Volmar Schildt-Kilpisen kutsusta hän muutti jonkin ajan kuluttua Laukaan Lammasahoon asumaan oppiakseen kunnollista suomen kieltä. Suomesa hän viipyi kevääseen 1841 asti. Myöhemmin hän keräsi Venäjällä vogulien ja ostjakkien kansanrunoja ja musiikkia.

Suomalaisen kirjallisuuden seura on julkaissut vuoden 1947 Keski-Suomi kirjassa julkaistiin laaja-artikkeli, joka perustui hänen päiväkirjamerkintöihinsä. Näistä lähteistä on koottu Regulyn tarkasti havainnoima alla oleva kertomus joulunvietosta Suomessa 167 vuotta sitten.

”Jämsään asti vallitsevan hämäläisen tavan mukaan levitetään lattialle aattona olkia, jotta pojat voisivat paremmin leikkiä niissä; joulun viettäminen siten ikään kuin poikien juhla. Myös Vapahtaja lepäsi oljilla. Jos olkia jäi leikkittäessä riippumaan

orrelle, se merkitsi hyvää vuotta; ne jätettiin sinne kauaksi aikaa. Seinät verhottiin kauttaaltaan päreillä. Ne ovat sängen pitkiä ja ne pannaan sisäkkäin kuin korissa. Myös ylhäälle tehdään taivasta muistuttava katto vastakkain asetetuista päreistä. Joskus jaetaan suuri tupa niin, että erotetaan erillinen huone, esim. makuuhuone, johon vie peräti kaunis ovi-aukko. Täällä Laukaassa on vain harvoin tapana tehdä sellainen pärekatto, muuten – kuten pohjoisempanakin – seinät vain hangataan ja pestään 4 kyynärän korkeudelta aivan puhtaaksi, valkoiseksi, niin että muodostuu vastakohta ylemmälle mustalle.

Hämärissä mennään saunaan, jotta illalla oltaisiin puhtaita. Kello 4:n ja 5:n välillä sytytetään tukeva 4-5-haarainen joulukynttilä ja lisäksi yksinkertaisia. Sitten tulee illallinen. Joululeipä on paksu kuten Unkarissa, ja sen pinnalla on taikinasta tehtyjä linnunhahmoja ym.; se säilytetään kyntöpäivään asti. Näiden ohella heillä on parhaita ruokia: puuroa, erilaista lihaa, olutta ja paloviinaa.”

Jo Helsingissä olon aikana hän mainitsee kirjeissään, kuinka ”Puurosta pidetään erityisen paljon ja illallisella sitä on aina monissa perheissä. Jouluna se on kansallisruoka, niin kuin meillä unikonsiemenkakku. Päivällä ja illalla puuroa ja lipeäkalaa (kuivattua kalaa eli kapakalaa, erittäin maukkaasti valmistettua).”

Illallisen jälkeen Laukaassa ”lauletaan ja puhellaan juhllisesti. Jokaisella on yllään parasta. Nukkumaan he menevät kuitenkin varhain voidakseen seuraavana aamuna olla jo puoli viideltä jumalanpalveluksessa. Sieltä palataan kotiin ja päivä vietetään muiden pyhien tapaan.”

Jouluiltana kuten muulloinkin juhla-aikoina oli tapana leikkiä erilaisia leikkejä, esim. ”härän kengittämistä”, ”väkikartun vetämistä”, ”kiekoisen lyöntiä” ja ”kissanhännän vetoa”.

Tapaninpäivä oli yleisävyllään iloisempi. Nuorukaiset kävivät silloin naapureissa kyselemässä: ”Onko Tapani kotona?” Isännän oli vastattava ja tarjottava paloviinaa, muuten hänen ei käynyt hyvin. Saatettiin myös tanssia, vaikka tansseja ei ollut monia. Tavallisin oli polska, jossa vain nuoret asettuivat piiriin, kun taas vanhat hypähtelivät tahdin mukaan, missä paikan löysivät ja joivat olutta. Erilaisia tansseja Regulyn mukaan oli Hämeessä eniten, kun taas esim. Viitasaarella ja Kangasniemellä tanssi oli vuonna 1840 suuri harvinaisuus.

Joulunpyhinä oleskeltiin mielellään myös kotona hiljaisesti ja rukouksenkin rauhassa. Vielä kolmantena ja neljäntenäkään päivänä ei tehty mitään työtä. Puutkin täytyi hakata valmiiksi jo ennen juhlaa.

Reguly totesi joulujuhlan suomalaisten suurimmaksi juhlaaksi ja päätti kuvauksensa suomenkielisellä sananlaskulla: ”Juoda jouluna pitääpi – syödä lunta laskiaissa.”

Justiina Westerinen

Lähteet:

Raekallio-Teppo, Vuokko. 1947. Kaukovieras Keski-Suomessa v. 1840. Kirjassa: Keski-Suomi IV. Keski-Suomen museoyhdistyksen julkaisu IV. K.J. Gummerus Osakeyhtiön kirjapaino. Jyväskylä.

Tervonen, Viljo ja Rumohr-Norio, Liisa (toim.). 2006. Matkalla tutkijaksi. Unkarilaisen Antal Reguly'n kirjeitä vuosilta 1839-1840. SKS. Vammalan kirjapaino Oy. Vammala.

SUKUNEUVOSTO 2007 – 2010

Yläriivi: Juhani Vesterinen, Marketta Valkjärvi ja Jorma A. Vesterinen.
Keskiriivi: Jorma K. Vesterinen ja Justiina Westerinen. Edessä Riitta Nieminen.
Kuvasta puuttuu Timo Vesterinen.

Puheenjohtaja:

Marketta Valkjärvi,
Impivaarantie 6, 17200 Vääksy,
Puh. 03-766 2280, 050-338 7342,
e-mail:
marketta.valkjarvi@salpaus.fi

Juhani Vesterinen,

Upajantie 16 as 5, 25500 Perniö,
Puh. 02-735 1174
e-mail: juhanivesterinen@halikkoworks.com

Jäsenet:

Riitta Nieminen,
Majurintie 10, 25250 Märynummi
Puh. 02-7360 071 (k), 02-772
4243 tai 7725 (t)
e-mail:
riitta.anneli.nieminen@tyks.fi

Justiina Westerinen,

Myllypadontie 7 C 11,
00920 Helsinki,
Puh. 09-342 2656 (k)
09-4313 6234 (t)
e-mail: justiina.westerinen@teak.fi

Jorma K. Vesterinen,

Taimenpolku 12,
54915 Saimaanharju,
Puh. 040-550 8411
e-mail:
jormavesterinen@luukku.com

Mikko Vesterinen,

Fleminginkatu 11 B 63,
00500 Helsinki
Puh. 040-8621 018,
e-mail:
mikko.vesterinen@corenet.fi

Jorma A. Vesterinen,

Tuhkalantie 3, 04330 Lahela,
Puh. 00-2756 356, 0400-609 045
e-mail:
jorma.vesterinen@kolumbus.fi

Timo Vesterinen,

Porslahdentie 18 E 6, 00980 Helsinki,
Puh. 09-321 3496, 050-2471
e-mail:
timo.vesterinen@pp4.inet.fi

VESTERISTEN VIESTIN JAKELU

Lehti lähetetään sukuseuran jäsenille.
Muille tilaamalla ilmaiseksi niin kauan kuin painosta riittää.

Tilaukset:
Jorma K. Vesterinen, puh. 040-550 8411
Justiina Westerinen, puh. 09-342 2656

Painopaikka: Painotalo RePe Oy

ISSN 1457-8247

**MUISTITHAN ILMOITTA
MAHDOLLISEN OSOITTEENMUUTOKSEN !**